

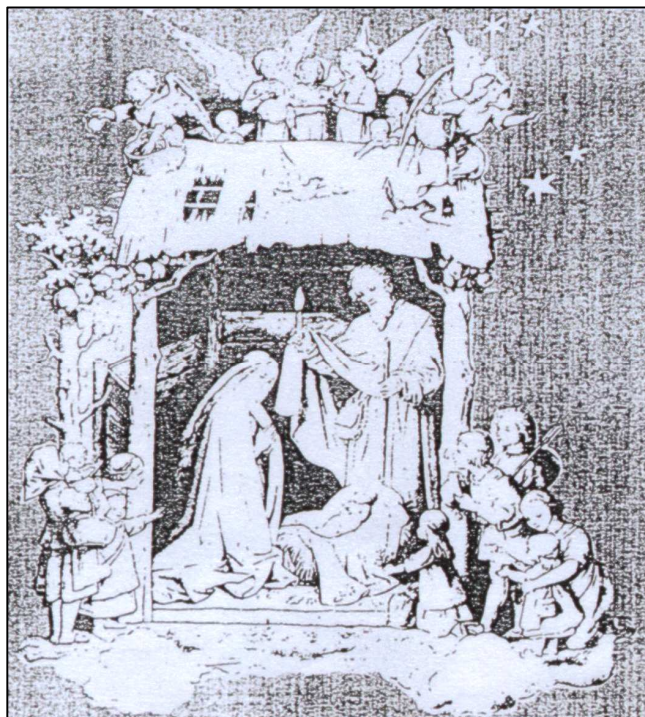
Wiadomości KSN

Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Nr 11-12(116-117) listopad – grudzień 2005 r.

„Wiadomości KSN” są dostępne na stronie internetowej KSN On line pod adresem :<http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

Solidarność

*„Przyszedłem na świat jako światło,
aby każdy, kto we mnie wierzy,
nie tkwił w ciemności”
(z Ewangelii wg św. Jana)*

**Radosnych Świąt
Bożego Narodzenia
i
Spełnionych nadziei
w roku 2006
zyczy
Redakcja**

XXV ROCZNICA NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Z okazji 25-lecia Związku

Obchodząc uroczyście 25-lecie naszego Związku pragniemy uczcić osoby szczególnie zasłużone w dziele odnowy Polski, która po upływie ćwierćwiecza stała się przecież innym krajem. Oddajemy im cześć za ich patriotyzm, odwagę i skuteczność w działaniu na rzecz dobra wspólnego, za postawę, która słusznie bywa nazywana bohaterską. Niestety wśród spraw codziennych, zwłaszcza w ostatnim okresie napiętowanym ostrą kampanią polityczną, zbyt często zapominano o ludziach wybitnych i zasłużonych. Zbyt często w opinii Polaków dochodziło do zaskakujących zmian, a niedawne autorytety stawały się przedmiotem często bezzasadnych, a nawet poniżających oskarżeń. Wiadomo, że w życiu publicznym uczestniczą ludzie obdarzeni nie tylko zaletaniami, lecz także wadami, a oprócz czynów zasługujących na podziw mogą popełniać błędy, które powinny podlegać krytyce. A jednak cenimy ich za te największe osiągnięcia, z których wszyscy możemy być dumni.

W historii „Solidarności” postacią szczególnie był heroiczny kapłan młody ksiądz Jerzy Popiełuszko, który nauczał nas, jak zło dobrem zwyciężać, i za to oddał życie. Ale jest teraz także pora, aby wspomnieć o zasługach wielu innych, chociaż wymienić wszystkich nie sposób. Oddajmy im najwyższy szacunek za to, co czynili mając na celu dobro Polski, jak niedawno zmarły Jan Nowak - Zdzisław Jeziorański oraz nadal aktywny w życiu publicznym Władysław Bartoszewski, a także Tadeusz Mazowiecki, pierwszy „nasz” premier. No i oczywiście Lech Wałęsa, przywódca Związku i symbol odnowionej Polski, znany na całym świecie, którego zasług w czasie sierpnio-

wego zrywu i narodzin „Solidarności”, największej w naszych dziejach organizacji patriotycznej, z pewnością nie zapomnimy.

A do otrząśnięcia się z wieloletniej niemocy natchnął nas ten, który dał nam przykład swoją niewzruszoną wiarą i który pierwszy powiedział do nas: „nie lękajcie się”. Wielkości Jana Pawła II polskiego papieża bronić w Polsce nie trzeba, bo nie mogą go osiągnąć głosy krytyki, których przecież i jemu nie oszczędzono. Pozostaje nam jeszcze oczekiwanie na najwyższe potwierdzenie jego świętości, gdy zostanie wyniesiony na ołtarze.

I jeszcze jedna postać historyczna, tak często przywoływana ostatnio w czasie obchodów rocznicy odzyskania niepodległości. Zmarły 70 lat temu Józef Piłsudski był przywódcą kontrowersyjnym. Kierowano przeciwko niemu poważne i niezmyślane zarzuty, a jednak wielkość dzieła Pierwszego Marszałka Polski pozostała w świadomości Polaków do dziś. On to z woli Narodu spoczął po śmierci wśród grobów królewskich w krypcie katedry wawelskiej. I ani okupant hitlerowski, który główną kwaterę miał tam na Wawelu, ani sowieccy agenci sprawujący rządy w powojennej Polsce, nie śmiali podnieść ręki na jego grób.

W dzisiejszej zagmatwanej sytuacji w kraju i na świecie, w zgiełku kłótni i oskarżeń wzajemnych, potrzebne są nam autorytety ludzi oddanych sprawie ojczyzny, potrzebne są wzorce postawy obywatelskiej i głębokiego patriotyzmu. Potrzebne będą także pokoleniom, które przyjdą po nas. Warto o tym pamiętać dziś.

Krzysztof Schmidt-Szałowski

KRAJOWA SEKCJA NAUKI

INFORMACJA Z POSIEDZENIA RADY

KSN NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

z dnia 5.11.2005 r.

W zebraniu uczestniczyło: 27 członków Rady, 1 przedstawiciel z Komisji Rewizyjnej oraz zaproszeni goście (8 osób).

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” Janusz Sobieszkański powitał zebranych oraz wyraził wyrazy głębokiego żalu z powodu śmierci Kol. Jerzego Żuraka, członka naszej akademickiej „Solidarności”, Przewodniczącego Komisji Płacowej i członka Prezydium Rady KSN. Człowieka oddanego sprawom Związku, o wysokich kompetencjach, rzetelnie reprezentującego interesy pracownicze, którego udział i zaangażowanie w pracach Komisji Trójstronnej i w rozmowach z Ministerstwem Edukacji Narodowej sprawiło, że Krajowa Sekcja Nauki jest liczącym się partnerem w negocjacjach ze stroną rządową. Na wniosek Przewodniczącego zebrani uczcili minutą ciszy pamięć zmarłego Kol. Jerzego Żuraka.

Przyjęto następujący porządek zebrania:

1. Zadania wynikające z uchwalenia przez sejm ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”.
2. Zadania wynikające z uchwalenia ustawy o innowacyjności.
3. O budżecie państwa w działach „Nauka” i „Szkolnictwo wyższe”.
4. Przygotowania do wyborów NSZZ „Solidarność”.
5. Informacja o perspektywach zorganizowania w Polsce Światowego Kongresu EI w 2006 r.
6. Informacja o europejskich ramach kwalifikacji.
7. Sprawy bieżące.
8. Sprawy wniesione i wolne wnioski.

Ad p. 1. Przewodniczący Janusz Sobieszkański omówił sprawy związane z **ustawą „Prawo o szkolnictwie wyższym”**, która została przyjęta przez Parlament i podpisana przez Prezydenta. KSN udało się wprowadzić kilka istotnych zmian w stosunku do projektu prezydenckiego. Autorzy tego projektu zamierzali wprowadzić zatrudnienie na podstawie mianowania wyłącznie dla wybrańców. W przyjętej ustawie zapisano, że zatrudnienie może nastąpić w drodze mianowania lub poprzez zawarcia umowy o pracę. Rozstrzygnięcie tej sprawy scedowano więc na uczelnie. Przyszłość w tej sprawie zależy od decyzji podejmowanych na poszczególnych uczelniach. Oznacza to konieczność oddziaływania związków zawodowych w celu wprowadzenia

racjonalnych zasad zatrudniania. W ustawie utrzymano istniejący model kariery akademickiej, lecz wprowadzono istotną zmianę. Habilitacja nabiera mocy po uchwaleniu jej przez Radę Naukową lub Radę Wydziału jednostki uprawnionej do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Udział Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej jest ograniczony do udziału dwóch recenzentów w procesie habilitacyjnym i do kompetencji akredytacyjnych.

PUZP wbrew projektowi prezydenckiemu mają być zawierane nie z KRASP a z ministrami, którym podlegają szkoły wyższe. Zachowano proponowany przez KSN dodatek stażowy. Ogólną tendencją ustawy jest ograniczenie uprawnień związków zawodowych, oraz przeniesienie większości uprawnień do decyzji zawartych w regulaminach i statutach uczelni.

Podjęto dyskusję nad dalszym tokiem postępowania KSN w celu poprawienia tej ustawy. Istnieją dwie drogi postępowania. Jedną jest próba nowelizacji ustawy przez nowy parlament, a drugą wniesienie skargi do Trybunału Konstytucyjnego. Przewodniczący KZ Politechniki Warszawskiej kol. Z. Trzaska Durski poinformował, że Senat PW powołał specjalną komisję do spraw zmian statutu uczelni. Komisja już rozpoczęła swoje prace. Przewidziane jest do końca lutego opracowanie propozycji zmian statutu. W związku z tym bardzo ważne jest wniesienie pisemnej skargi do Trybunału Konstytucyjnego na niezgodność ustawy z Kodeksem Pracy. Sprawa jest bardzo pilna. Należy wystąpić do KK o jak najszybsze podjęcie działań w tej sprawie. Kol. A. Kotyński poinformował, że CKK nie ma procedury powoływania recenzentów do oceny prac habilitacyjnych. Spowoduje to opóźnienie przewodów habilitacyjnych lub ich zablokowanie na dłuższy czas.

Kol. J. Sobieszkański stwierdził, że w ustawie brak jest gwarancji budżetowych dla uczelni oraz uregulowań zmierzających do stopniowego ograniczania odpłatności za studia. Ponieważ zgłaszano wiele propozycji i uwag kol. J. Sobieszkański zaproponował, aby wszystkie uwagi do ustawy o szkolnictwie wyższym podawać na piśmie, co ułatwi opracowanie wskazań do dalszych działań. Podsumowując dyskusję kol. J. Sobieszkański przedstawił propozycję wystąpienia do KK o zgłoszenie do Trybunału Konstytucyjnego niezgodności zapisów ustawy z Konstytucją i Kodeksem Pracy. Propozycję wystąpienia przygotowują kol.kol.

J. Olędzki, P. Lewandowski, A. Paplińska i A. Grząślewicz.

Należy przygotować Komisje Zakładowe uczelni do negocjacji z Senatami przy uchwalaniu zmian w statutach uczelni. Ponieważ zgodnie z nową ustawą KZ przysługuje tylko prawo opiniowania statutu, należy aktywnie wykorzystać demokratyczne zasady wypracowywania uczelnianych decyzji.

Kol. W. Pillich przedstawił propozycję wystąpienia do Komisji Zakładowych uczelni w sprawie organizacji spotkania szkoleniowo-dyskusyjnego mającego na celu ujednoczenie działań związkowych wynikających ze zmiany ustawy o szkolnictwie wyższym. Przedstawił również założenia tego szkolenia do akceptacji przez Radę KSN. Poinformował o piśmie skierowanym do Komisji Zakładowych o organizowanym zebraniu szkoleniowo-dyskusyjnym dla KZ nt. zadań, przed którymi stoimy w obliczu wprowadzenia nowej ustawy o szkolnictwie wyższym, w tym podczas tworzenia nowych statutów. Propozycja spotkania kierowana jest do przewodniczących Komisji Zakładowych NSZZ „Solidarność”, osób z uczelnianych zespołów negocjacyjnych oraz przedstawicieli Związku w senackich komisjach. Spotkanie szkoleniowo-dyskusyjnym ma pomóc aktywnemu włączeniu się Komisji Zakładowych w opracowanie lub modyfikację statutu, regulaminów pracy i wynagradzania. Uzgodnione regulacje nie mogą być dla pracowników poszczególnych uczelni mniej korzystne niż zapisy ustawowe. Spotkanie jest planowane w Wiśle w domu wypoczynkowym GRANĀ. Kol. K. Siciński zaproponował, aby zainicjować również podobne spotkania uczelni medycznych. Na tych uczelniach sytuacja jest bardzo trudna, bo są uczelnie, które nie posiadają jeszcze regulaminów pracy.

Kol. J. Sobieszczański zaproponował, aby wynikiem spotkania stało się opracowanie dokumentów wzorcowych dla Komisji Zakładowych. W tym celu powołany został zespół w składzie: J. Olędzki, W. Pillich, P. Lewandowski, A. Paplińska, K. Andrzejewska, J. Kryczka, T. Kolenda, E. Chrzanowska i E. Żurawska. Zespół ten powinien opracować projekty statutu, regulaminu pracy i regulaminu wynagradzania.

Ad p. 2. Kol. K. Siciński omówił **ustawę o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej** ogłoszoną w Dz. U. Nr 179 poz. 1484 z dnia 19.09.2005 r., która weszła w życie w dniu 20.10.2005 r. Ustawa ma dostarczyć nowych instrumentów dla wzmocnienia innowacyjności polskiej gospodarki; ma zapobiec spadkowi udziału nakładów na działalność badawczo-rozwojową w PKB, zwiększyć możliwości wydatków na innowacje oraz poprawić efektywność gospodarowania środkami publicznymi przeznaczonymi na B+R. W ustawie przewidziane jest tworzenie centrów badawczo-rozwojowych.

Kol. J. Sobieszczański stwierdził, że tworzenie nowych centrów badawczo-rozwojowych postrzegane jest jako zachęta do prywatyzacji jbr-ów. Należy przygotować wskazania co do przyszłości jbr-ów jako istotnego sektora państwowego oraz określić celowość przekształcenia jbr-ów w samodzielne podmioty prawa handlowego.

Ad p. 3. J. Sobieszczański przedstawił informację na temat **projektu budżetu państwa w dziale „Nauka” i „Szkolnictwo Wyższe”**. W roku 2005 przewiduje się, że wzrost PKB wyniesie 3,3 % przy inflacji 2,1 %. W budżecie na 2006 rok planowany jest wzrost PKB o 4,6 % przy inflacji 1,5 % . W obu latach planowany jest udział wydatków budżetowych w PKB w wysokości 22,7 %. Przewidywane nakłady na naukę w 2005 r. wynoszą 2,894 mld zł, a planowane na 2006 r. – 3,343 mld zł. Na szkolnictwo wyższe, odpowiednio: 9,691 mld zł i 9,743 mld zł. Nakłady na naukę w 2006 r. są większe o 15 %, nie jest to jednak zapowiadany miliard zł. Na dodatek te zwiększone środki są związane z absorpcją środków UE, są to więc trudne pieniądze. Środki na szkolnictwo wyższe są niedoszacowane. Wyraził negatywną opinię co do realizacji postulatów KSN w sprawie nakładów budżetowych na naukę i szkolnictwo wyższe w 2006 roku. Aktualne jest więc stanowisko KSN wyrażone w opinii Rady KSN z dnia 04.06.2005 r. w sprawie budżetu Państwa w działach „Nauka” i „Szkolnictwo wyższe”. O ile zajdą nowe okoliczności zostanie przedstawiony uzupełniony projekt opinii KSN dotyczący zmian budżetu państwa w 2006 roku w dziale „Nauka” i „Szkolnictwo Wyższe”.

Ad p. 4. Wybory. Kol. J. Sobieszczański zaproponował kandydaturę kol. Tadeusza Kolendy na Przewodniczącego Komisji Wyborczej ze względu na duże doświadczenie w tej dziedzinie. Zaproponował do składu komisji kandydaturę skarbnika KSN kol. Barbary Jakubowskiej, ze względu na konieczność oceny płatności składek członkowskich przy weryfikacji delegatów na WZD KSN. Pozostałe osoby zostały zgłoszone z sali: Kazimierz Siciński, Marek Gutowski, Marek Sawicki, Krystyna Andrzejewska i Lech Koszałka. Za przedstawionymi kandydaturami głosowało 22 członków Rady KSN, 1 osoba wstrzymała się od głosu. W wyniku przeprowadzonego głosowania Rada podjęła uchwałę w sprawie składu Komisji Wyborczej Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” na lata 2006–2010.

Kol. K. Andrzejewska wskazała na konieczność określenia aktualnej liczby członków poszczególnych organizacji członkowskich KSN oraz zweryfikowania wpłacanych przez nie składek członkowskich. Wyraziła wątpliwość co do obowiązującego przy poprzednich wyborach klucza wyborczego, dającego możliwość

wyboru 1 delegata organizacji zakładowej zrzeszającej tylko 50 członków. Należy rozważyć zwiększenie minimalnej liczby członków wymaganej do wyboru 1 delegata, ponieważ obowiązujący przy poprzednich wyborach klucz wyborczy jest niekorzystny dla wyższych uczelni.

Kol. B. Jakubowska – skarbnik KSN, stwierdziła, że ubiegłoroczne wysłanie do poszczególnych KZ ankiet do wypełnienia nie spełniło naszych oczekiwań. Tylko ok. 30% KZ odesłało wypełnione ankiety, co jest niewystarczające do dokonania całościowego opracowania i właściwego określenia liczby członków. Posiadamy szczegółowe dane dotyczące wpływu składek członkowskich od każdej KZ. Dane zostaną opracowane pod kątem wpływu składek członkowskich w poszczególnych grupach placówek.

Ad p. 5. Kol. J. Sobieszcański poinformował, że co 4 lata odbywają się **międzynarodowe kongresy Education International (EI)**. Na ostatnim kongresie padła wstępna propozycja zorganizowania następnego kongresu, planowanego na 2006 rok, w Polsce. Omawiano ten temat w Gdańsku, na spotkaniu Sekretariatu Nauki i Oświaty. Relację przedstawił kol. M. Gutowski. Pro-

pozycja ta prawdopodobnie nie jest aktualna. Realne jest natomiast zorganizowanie w Gdańsku kolejnej narady związków zawodowych sfery edukacji państw bałtyckich.

Ad p. 6. Kol. L. Koszałka poinformował o rozpoczęciu przez Komisję Europejską procesu konsultacji na temat przyszłych **europejskich ram kwalifikacji** (EQF-European Quality Framework). EQF odnosi się do już uzyskanych kwalifikacji i daje możliwość porównania kwalifikacji w różnych krajach. EQF składa się z 8 poziomów odniesienia dotyczących efektów kształcenia. Poziom pierwszy odpowiada edukacji obowiązkowej, poziom ósmy edukacji doktorskiej. Do nich władze danego kraju mogą odnosić swoje krajowe ramy kwalifikacji.

Istnieje potrzeba opracowania polskich ram kwalifikacji oraz określenia korelacji z EQF i sprawdzenia czy zawierają one zarówno umiejętności akademickie jak i praktyczne. Założeniem jest opracowanie przez kraje europejskie narodowych ram kwalifikacji. Proces ma sprzyjać elastycznej implementacji systemu w zależności od warunków danego kraju.

Krzysztof Weiss

KALENDARZ WYBORCZY

Uchwała

Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie składu Komisji Wyborczej KSN NSZZ „Solidarność” na lata 2006-2010

Warszawa, dnia 5 listopada 2005 r.

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” powołuje w skład Komisji Wyborczej Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” na lata 2006 – 2010 następujące osoby:

1. Tadeusz Kolenda – przewodniczący,
2. Barbara Jakubowska,
3. Kazimierz Siciński,
4. Marek Gutowski,
5. Marek Sawicki,
6. Krystyna Andrzejewska,
7. Leszek Koszałka.

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
Janusz Sobieszcański

KOMUNIKAT

Uprzejmie proszę o obowiązkowe wypełnienie i jak najszybsze odesłanie do Biura Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” ankiety członkowskiej z aktualnymi danymi Komisji Zakładowej.

Ankieta stanowi jedyny dokument potwierdzający liczbę członków Komisji Zakładowych i przysługujące z tym tytułem uprawnienia wyborcze delegatów. (zał. 1- ankieta).

Niewysłanie ankiety uniemożliwi udział w wyborach przysłanych przez Was delegatów.

/-/ Krzysztof Weiss
Sekretarz KSN NSZZ „Solidarność”

UCHWAŁA KOMISJI KRAJOWEJ NR 10/05 WS. KALENDARZA WYBORCZEGO NA KADENCJĘ 2006 - 2010

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” w związku z kończącą się szóstą kadencją funkcjonowania władz związkowych ustala następujący kalendarz wyborczy dla jednostek organizacyjnych Związku.

§ 1

1. W terminie od 1 stycznia do 31 marca 2006 r. odbywają się wybory:
 - 1) władz podstawowych jednostek organizacyjnych Związku, wymienionych w § 19 Statutu NSZZ „Solidarność”;
 - 2) delegatów na walne zebranie delegatów regionu;
 - 3) delegatów na walne zebranie branżowej jednostki organizacyjnej Związku;
 - 4) wybory władz niższych jednostek organizacyjnych Związku, zgodnie z § 19 ust. 7 Statutu NSZZ „Solidarność”, a także delegatów na zakładowe lub międzyzakładowe zebranie delegatów, mogą odbyć się we wcześniejszym terminie. W takim przypadku wcześniejszy termin wyborów musi być uzgodniony z właściwą regionalną komisją wyborczą.
2. W terminie od 1 kwietnia do 30 czerwca 2006 r. odbywają się wybory:
 - 1) władz regionów;
 - 2) delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów.
3. W terminie od 1 kwietnia do 30 kwietnia 2006 r. odbywają się wybory:
 - 1) władz regionalnych sekcji branżowych i problemowych;
 - 2) władz regionalnych sekretariatów branżowych;
 - 3) delegatów do kongresu regionalnego sekretariatu branżowego;
 - 4) delegatów na walne zebranie delegatów krajowej sekcji branżowej.
4. W terminie od 1 kwietnia do 31 maja 2006 r. odbywają się wybory:
 - 1) władz krajowych sekcji branżowych i problemowych;
 - 2) delegatów do kongresu krajowego sekretariatu branżowego.
5. W terminie od 1 maja do 30 czerwca 2006 r. odbywają się wybory:
 - 1) władz krajowych sekretariatów branżowych;
 - 2) władz Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów.
6. W terminie do 30 września 2006 r. odbywają się wybory ogólnokrajowych władz Związku (sprawozdawczo - wyborczy Krajowy Zjazd Delegatów).

§ 2

1. Dokładne terminy wyborów wymienionych w § 1 ust. 1, 2 i 3 określa, z uwzględnieniem postanowień niniejszej uchwały, właściwy zarząd regionu.
2. Dokładne terminy wyborów wymienionych w § 1 ust. 4 i 5 określa odpowiednio, z uwzględnieniem postanowień niniejszej uchwały, właściwa rada krajowego sekretariatu branżowego, Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów lub krajowej sekcji problemowej.
3. Dokładny termin sprawozdawczo - wyborczego Krajowego Zjazdu Delegatów, określi Komisja Krajowa.

PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

Stanowisko

Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

w sprawie ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku „Prawo o szkolnictwie wyższym”

Warszawa, 5 listopada 2005 roku

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” po analizie tekstu ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” z dnia 27 lipca 2005 r. i podsumowaniu wniosków z szerokiej dyskusji prowadzonej w środowiskach akademickich, stwierdza, że:

- ustawa nie wnosi takich rozwiązań systemowych do szkolnictwa wyższego i nauki, jakich należy oczekiwać w czasie poważnych zmian politycznych i gospodarczych w Polsce.
- w zbyt wielu zapisach ustawa petryfikuje obecny system czyniąc go jedynie bardziej restrykcyjnym i wyraźnie służącym własnym interesom niektórych grup akademickich.
- ustawa w istocie ogranicza wolności akademickie.

Ustawa utrzymując upolitycznienie systemu edukacji i nauki, konserwuje regulacje prawne z minionego półwiecza oraz wprowadza do szkół wyższych stosunki pracy nie odpowiadające ich roli i zadaniom. **Uważamy, że ustawa powinna być możliwie szybko znowelizowana przez nowy parlament.**

Ustawa utrwała obecny anachroniczny model kariery naukowej, zniechęcający młodych ludzi do pracy na uczelniach, zbyt często dotkniętych nepotyzmem, stosunkami feudalnymi oraz mobbingiem. To właśnie rozumny, szybki i uczciwie kontrolowany awans ma niezwykle wpływ na rozwój myśli naukowej i postęp w cywilizowanym świecie. Cały ciężar niedo-

pasowania polskiego modelu kariery akademickiej do słusznego postulatu współpracy z zagranicą ustawa przerzuca na rozporządzenie ministra, który ma określić jak się mają przyjęte w Polsce kryteria oceny kwalifikacji nauczycieli akademickiego do kryteriów stosowanych w większości krajów. Przyjęte w ustawie regulacje mogą przyczynić się do dyskryminacji przy zatrudnianiu polskich naukowców pragnących powrócić do kraju z zagranicznych uniwersytetów, gdy uzyskawszy wysokie kwalifikacje nie mają wymaganej u nas habilitacji.

Ustawa podtrzymuje sztuczną i wielokrotnie skompromitowaną formułę, uzależniającą tworzenie i rangę uczelni od liczby tytułów i habilitacji, a nie od parametrów bezpośrednio związanych z wynikami badań i nauczania. Takie rozwiązanie wyklucza jakąkolwiek możliwość konkurencji z uczelniami o renomie światowej.

Duży niepokój budzi pozostawienie regulacjom statutowym w uczelniach wielu ważkich kwestii, związanych bezpośrednio ze stosunkiem pracy - w szczególności dotyczy to nauczycieli akademickich. Przesunięcie ważnych regulacji dotyczących spraw pracowniczych do statutów wyłącza zagwarantowany w Kodeksie pracy i ustawie o związkach zawodowych udział organizacji związkowych w tworzeniu zakładowego prawa pracy. Przy uchwalaniu statutu uczelni ustawa przewiduje jedynie zasięgnięcie opinii organi-

zacji związkowych. Ustawa pozostawia nieuregulowaną kwestię związaną z nawiązaniem stosunku pracy pomiędzy uczelnią a nauczycielem akademickim, przewidując jedynie, że stosunek ten może być nawiązany alternatywnie: na podstawie umowy o pracę lub na podstawie mianowania. Za nieuzasadnione należy uznać pozostawienie wyłącznie uznaniu pracodawcy podejmowania decyzji o tym, którzy spośród nauczycieli akademickich zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy otrzymają akt mianowania. Można przewidywać, że uczelnie będą próbowały sprawy te unormować w statutach, jednak może to być kwestionowane, gdyż brakuje bezpośredniego ustawowego odesłania do statutu. Wtedy organem ustalającym zasady, a także ich realizatorem będzie rektor. Podział nauczycieli akademickich na zatrudnionych na podstawie mianowania i zatrudnionych na podstawie umowy o pracę wprowadza grupę "lepszego towarzystwa" i szerokie rzesze „wyrobników”. Wszystko to będzie realizowane w stanie głęboko uwarunkowanym dziedzictwem polityki kadrowej państwa totalitarnego.

Demokracja akademicka i samorządność akademicka są pojęciami, które kształtowały się w długim procesie historycznym. Dziś praktykowanie tych pojęć nadaje szczególny sens i znaczenie procesowi kształce-

nia i badaniom naukowym. Dobra praktyka wskazuje, że najlepsze rezultaty osiąga się wtedy, gdy modelem organizacji szkolnictwa wyższego jest model partycypacyjny. Ważnym czynnikiem jest wtedy poczucie odpowiedzialności pracownika za jego warsztat pracy. Jeżeli zamiast tego pracownik będzie czuł się zagrożony utratą pracy, to z pewnością ucierpi na tym jego aktywność twórcza. Środowisko akademickie nie powinno być dodatkowo niepokojone usunięciem z tekstu ustawy regulacji nie budzącej kontrowersji i pozytywnie sprawdzonej przez ostatnich 15 lat (art. 6 ustawy dotąd obowiązującej). **Tradycyjna demokracja i samorządność akademicka może zostać sprowadzona do roli fasadowej.**

Podjmując próbę rozwiązania jedynie części istotnych problemów szkolnictwa wyższego nowa ustawa nie tworzy systemu spójnego. W najważniejszych sprawach ustawa petryfikuje bądź pogarsza stan obecny. Nie rozwiązując głównych problemów uczelni tworzy zarzewie nowych konfliktów. Nie przyczyni się do większego zaangażowania środowiska uczelnianego i naukowego w rozwiązywanie problemów istotnych dla kraju. Jest marnowaniem ważnej szansy przyspieszenia rozwoju Polski. **Ustawa wymaga zasadniczych zmian już teraz.**

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Janusz Sobieszkański

Warszawa, dn. 27 października 2005 r.

Pan Janusz Śniadek
Przewodniczący Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący

w załączeniu przesyłam pismo skierowane do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w sprawie zbadania zgodności z obowiązującym prawem (Konstytucją RP) niektórych regulacji zawartych w ustawie „Prawo o Szkolnictwie Wyższym” uchwalonej w lipcu b.r.

Serdecznie pozdrawiam

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
Janusz Sobieszczęński

Warszawa, dnia 27 października 2005 r.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” zwraca się z wnioskiem do Komisji Krajowej Związku o zbadanie przez pracowników Biura Prawnego KK NSZZ „Solidarność” regulacji ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, w kwestiach odnoszących się do prawa pracy, pod kątem ich zgodności z konstytucyjnie gwarantowanymi wolnościami, prawami i obowiązkami człowieka i obywatela oraz zasadami legistacji wynikającymi z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi.

Szczególny niepokój środowiska budzi pozostawienie regulacjom statutowym w uczelniach wielu ważkich kwestii, związanych bezpośrednio ze stosunkiem pracy - w szczególności grupy pracowników uczelni, będących nauczycielami akademickimi, podczas gdy w stosunku do zawodów posiadających odrębne uregulowania (tzw. pragmatyki zawodowe) kwestie te regulowane są na poziomie ustawy lub rozporządzenia, dotyczą bowiem praw i obowiązków obywatela, pozostającego w stosunku pracy. Przy tym przesunięcie regulacji kwestii pracowniczych do statutów wyłącza zagwarantowany w Kodeksie pracy i ustawie

o związkach zawodowych udział stanowczy organizacji związkowych w tworzeniu zakładowego prawa pracy (uzgodnienie), ponieważ dla uchwalenia statutu uczelni ustawa przewiduje jedynie zasięgnięcie opinii działających w uczelni organizacji związkowych (art. 56 ust. 1 psw). Ustawa pozostawia także nieuregulowaną kwestię związaną z nawiązaniem stosunku pracy pomiędzy uczelnią a nauczycielem akademickim, przewidując jedynie, że stosunek ten może być nawiązany alternatywnie: na podstawie umowy o pracę lub na podstawie mianowania i na tej drugiej podstawie można zatrudniać wyłącznie w pełnym wymiarze czasu pracy. Biorąc pod uwagę fakt, iż akt mianowania ze swej istoty czyni z nauczyciela akademickiego pracownika państwowego, za nieuzasadnione należy uznać pozostawienie wyłącznie uznaniu pracodawcy podejmowania decyzji o tym, którzy spośród nauczycieli akademickich zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy otrzymają akt mianowania.

W przypadku potwierdzenia naszych zastrzeżeń przez Biuro Prawne, uprzejmie prosimy o odpowiednie wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego.

Z poważaniem,

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
/-/ Janusz Sobieszczęński

O NAUCE

Minister Edukacji i Nauki zabiera głos na posiedzeniu Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego

Notatki z obrad RGSzW

W posiedzeniu Rady Głównej w dniu 17 listopada br. wziął udział po raz pierwszy minister prof. Michał Seweryński. Po gratulacjach, które Przewodniczący Rady prof. Jerzy Błaziejowski złożył nowo powołanemu Ministrowi, min. M. Seweryński przedstawił krótki przegląd najważniejszych spraw, nad którymi pracuje kierownictwo resortu. Do zadań szczególnie pilnych należy przygotowanie kilkudziesięciu rozporządzeń wykonawczych wynikających z przepisów wchodzącej w życie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. W ministerstwie podjęto także prace nad wzorcowym statutem uczelni, który powinien ułatwić władzom uczelni dostosowanie statutów do nowych przepisów. Poprawność nowych statutów będzie przedmiotem kontroli ze strony ministerstwa.

Wspominając o zasadach polityki edukacyjnej rządu Minister wymienił dwa cele, które uważa za podstawowe. Pierwszym z nich jest maksymalne udostępnienie studiów wyższych dla młodzieży, z tym jednak, że nie chodzi tu o dalsze mnożenie szkół prywatnych, których obecny poziom budzi uzasadnione obawy. Proces tworzenia nowych uczelni powinien być ograniczony do niezbędnych przypadków, natomiast władze będą dążyć do zwiększenia naboru przez te uczelnie, które utrzymują wysoki poziom kształcenia. W tym celu ministerstwo chce zawierać kontrakty z uczelniami, zapewniając im odpowiednie środki na kształcenie zwiększonej liczby studentów na wybranych kierunkach studiów. Dostrzeżono potrzebę zwiększenia m.in. liczby absolwentów uczelni technicznych, gdyż zaczyna brakować inżynierów niektórych specjalności.

Minister nie wykluczył szybkiej nowelizacji ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, gdyż ujawniono już szereg błędów, które się w niej znalazły. Bierze też pod uwagę głosy krytykujące niektóre zawarte w niej przepisy i oczekuje wyników dyskusji nad reformą kariery akademickiej (m.in. z inicjatywy KRASP). Gotów jest popierać takie rozwiązania, które spowodu-

ją, że stanowiska profesorów będą obejmowały osoby znajdujące się w okresie pełnych sił twórczych. Nie jest wprawdzie zwolennikiem zniesienia habilitacji, jednak przewiduje możliwość istotnych zmian w procedurach habilitacyjnych, a także w zasadach powoływania profesorów. Mogłaby to być profesura nadawana przez senat uczelni, a nie przez Prezydenta.

W sprawach finansowania badań naukowych padło ze strony ministra zapewnienie, że w ciągu 4-letniej kadencji rząd zamierza podwoić środki na ten cel (w przyszłym roku o 25%). Jednak zwiększone środki mają być przeznaczane na te dziedziny nauki, w których nasze placówki są zdolne do prowadzenia badań na poziomie światowym. Nastąpi koncentracja środków w określonych dziedzinach, a placówki nie zapewniające odpowiedniego poziomu badań nie mogą liczyć na wzrost dotacji z budżetu („w nauce nie ma demokracji”). Konieczne będzie zatem przeprowadzenie kategoryzacji placówek na podstawie nowych zasad, opracowywanych obecnie przez Radę Nauki.

Innego rodzaju ograniczenia w zakresie tematyki badań finansowanych przez państwo będą wynikały z zasad etycznych. Na przykład nie będą finansowane prace, których obiektem są komórki macierzyste, gdyż zostało to uznane za niezgodne z etyką badań naukowych. W toku krótkiej dyskusji niektórzy członkowie Rady wyrazili wątpliwości co do nowych zasad przydzielania środków na badania, a dotyczyło to m.in. wspomnianego ograniczenia tematyki badań. Minister ustosunkował się do tych głosów podtrzymując swoje stanowisko i wyraził gotowość do wymiany poglądów w przyszłości.

W toku pozostałej części posiedzenia uchwalono nowy Statut Rady Głównej i wybrano przewodniczącą oraz dwóch wiceprzewodniczących Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej. Przewodniczącą Komisji została prof. Zofia Świda. Ponadto Rada rozpatrzyła liczne wnioski złożone przez uczelnie, a także sprawy bieżące.

Notował: *K. Schmidt-Szałowski*

NIEZALEŻNE FORUM AKADEMICKIE

Nowa fundacja działająca na rzecz nauki i edukacji

Fundacja NIEZALEŻNE FORUM AKADEMICKIE, powstała w 2005 r., została zarejestrowana pod numerem KRS:0000243627.

Celem Fundacji jest: prowadzenie działalności publicznej i społecznie użytecznej na rzecz podniesienia jakości nauki i edukacji w Polsce, promowanie idei zmiany obecnego systemu nauki i edukacji zgodnie z trendami europejskimi i światowymi, wspieranie obywatelskiej aktywności społeczności akademickiej, promowanie zasad etyki działalności naukowej i edukacyjnej poprzez: wszechstronne informowanie społeczeństwa o kondycji nauki i edukacji, występowanie z wnioskami i opiniami do właściwych władz i urzędów w sprawach dotyczących stanu nauki i edukacji w Polsce, opiniowanie i przygotowywanie projektów ustaw i innych rozwiązań prawnych dotyczących nauki i edukacji, zapobieganie patologiom w nauce i edukacji, promocję i popieranie działań na rzecz wprowadzenia w nauce i edukacji wysokich standardów, organizowanie spotkań, kursów, prelekcji, sympozjów oraz innych imprez propagujących naukę i edukację w Polsce, prowadzenie serwisu internetowego, wydawanie niedochodowych publikacji, zarówno drukowanych, jak i internetowych, współpracę z mediami, współpracę z wszelkimi osobami oraz instytucjami zarówno polskimi, jak i zagranicznymi o podobnych celach działania

Fundacja NIEZALEŻNE FORUM AKADEMICKIE stawia sobie za cel stymulowanie głębokich zmian w systemie nauki i edukacji w Polsce. NFA nie jest związane z żadną partią, z żadną strukturą akademicką i taką niezależność chce zachować. NFA to wolny głos środowiska akademickiego adresowany zarówno do studentów, doktorantów, naukowców, nauczycieli akademickich, jak i decydentów otwartych na głębokie reformy nauki i edukacji w Polsce.

NFA prowadzi i popiera działania zmierzające do poprawy jakości nauki i edukacji, a w szczególności opowiada się za:

- zmianami systemowymi w nauce i edukacji w kierunku systemu anglosaskiego,
- wprowadzeniem zaleceń Europejskiej Karty Naukowca do polskiego ustawodawstwa i egzekucją przestrzegania tych zaleceń w uczelniach i instytucjach naukowych,
- modelem kariery akademickiej opartym na autentycznym dorobku naukowym i dydaktycznym,
- stymulacją mobilności kadry naukowej,
- jawnością dorobku naukowego kadry naukowej,
- przejrzystością kryteriów i rezultatów oceny nauczycieli akademickich i jednostek naukowych,

- rekrutacją kadry naukowej na podstawie jawnych, otwartych konkursów,
- dostępem do procedur odwoławczych we wszystkich kwestiach związanych z zatrudnieniem i finansowaniem,
- kompatybilnością stopni i tytułów naukowych z krajami przodującymi w nauce,
- systemem kanclersko-rektorskim w państwowych szkołach wyższych, przy obsadzaniu stanowisk rektorskich w wyniku konkursów, a nie w wyniku wyborów,
- wprowadzeniem instytucji mediatora akademickiego, podobnie jak to ma miejsce w uczelniach amerykańskich i wielu europejskich.

Nadzór nad Fundacją będzie sprawował Minister Edukacji i Nauki. Prezesem Zarządu Fundacji jest Józef Wieczorek, a Przewodniczącym Rady - Cezary Wójcik.

Fundacja zorganizowała pierwsze spotkanie sympatyków NFA 17 września 2005 r. w Warszawie na Politechnice Warszawskiej. W spotkaniu uczestniczyli naukowcy zarówno z Warszawy, jak i z Krakowa, Wrocławia, Poznania, Kielc, a także z USA. Przedstawione zostały referaty:

Józef Wieczorek - Cele, zadania, formy działania Fundacji Niezależne Forum Akademickie,

Krzysztof Schmidt-Szałowski - Szkolnictwo wyższe wymaga odnowy,

Cezary Wójcik - System anglosaski - docelowy system nauki i edukacji w Polsce,

Zbigniew Mitura - Parę refleksji po powrocie do kraju, czyli dlaczego inicjatywa NFA jest potrzebna.

Ponadto Jerzy Olędzki zarysował problematykę ustawy o szkolnictwie wyższym głównie z punktu widzenia Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, a Marcin Chałupka przedstawił tą problematykę z punktu widzenia studenta.

Fundacja prowadzi portal internetowy *Niezależne Forum Akademickie* stanowiący podstawową platformę działalności Fundacji. Portal notuje zwykle ponad 500 odwiedzin dziennie (niekiedy ponad 1000) z różnych ośrodków akademickich w Polsce, a także zagranicznych (USA, Francja, Niemcy, Wielka Brytania, Szwecja, Holandia, Kanada, Australia, Japonia i in.).

Portal NFA jest portalem „dynamicznym” - aktualizowanym codziennie, a zwykle wielokrotnie w ciągu dnia. Na portalu codzienny przegląd prasy dotyczący problemów życia akademickiego, liczne komen-

tarze, forum dyskusyjne, bogaty zestaw linków do stron zarówno polskich, jak i zagranicznych. Portal prowadzi tablicę ogłoszeń „KONKURSY NA STANOWISKA AKADEMICKIE”, podaje także informacje o wydarzeniach akademickich w kraju i zagranicą.

Liczne artykuły zamieszczane na portalu dotyczą głównie tematów:

- Patologie środowiska akademickiego.
- Mobbing w środowisku akademickim.
- Etyka w nauce i edukacji.
- Debata nad Ustawą o Szkolnictwie Wyższym.
- Perspektywy nauki i szkolnictwa wyższego.
- Czarna Księga Komunizmu w Nauce i Edukacji.
- Kariera naukowa w Polsce i w świecie.
- Poradnik dla doktoranta.
- Pomysły na poprawę jakości kształcenia.
- Społeczeństwo wiedzy.

Wśród autorów naukowcy pracujący w kraju, jak i za granicami, zarówno rektorzy i doświadczeni pracownicy naukowcy, jak i początkujący naukowcy, a także studenci.

Zainteresowaniem cieszą się „GORĄCE TEMATY” dotyczące kluczowych spraw akademickich, np.:

- Dlaczego ustawa „Prawo o szkolnictwie wyższym” nie powinna zostać uchwalona,
- Osiągnięcia KRASP na polu zwalczania niewłaściwych zachowań w środowisku akademickim,
- Standardy nauczania dla poszczególnych kierunków studiów,
- Studenci oceniają wykładowców,
- Polskie uczelnie chorują na nepotyzm,
- „Bezpłatność” studiów.

Redakcja NFA zachęca do dyskusji na portalu, składania tekstów dotyczących różnych aspektów życia akademickiego. Możliwość szybkiej publikacji na portalu. Osoby zainteresowane pracą redakcyjną mają szansę na wypróbowanie swoich sił.

Fundacja zaprasza do współpracy wszystkich zainteresowanych reformami systemu nauki i edukacji w Polsce. Bieżące informacje na portalu NFA - www.nfa.pl, kontakt: jozef.wieczorek@interia.pl

/-/ Józef Wieczorek

Ustawa o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej

(weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia

w Dz. Ustaw nr 179 (poz. 1484) z dnia 19.09.2005 r., tj. w dniu 20.10.2005 r.)

Ustawa o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej w myśl uzasadnienia projektodawców ma dostarczyć nowych instrumentów dla wzmocnienia innowacyjności polskiej gospodarki. Wg uzasadnienia ustawa jest ukierunkowana na powstrzymanie nasilających się od szeregu już lat negatywnych zjawisk, takich jak spadek udziału nakładów na działalność badawczo-rozwojową w PKB, niska innowacyjność przedsiębiorstw i brak zachęt dla przedsiębiorstw do ponoszenia zwiększonych wydatków na innowacje.

Celem głównym ustawy miał być wzrost konkurencyjności i innowacyjności gospodarki poprzez wzrost nakładów sektora prywatnego na badania i roz-

wój oraz poprawa efektywności gospodarowania środkami publicznymi przeznaczonymi na B+R.

Cel powyższy miał zostać zrealizowany poprzez 4 cele cząstkowe zdefiniowane jako:

- rozwój prywatnego sektora badawczo-rozwojowego,
- poprawa efektywności wdrażania polityki innowacyjnej na poziomie krajowym i regionalnym,
- wzrost efektywności wykorzystywania środków publicznych przeznaczonych na działalność innowacyjną,
- zwiększenie zainteresowania działalnością innowacyjną podmiotów sektora prywat-

nego, wyrażone wzrostem nakładów przedsiębiorstw na działalność badawczo-rozwojową.

Narzędziami realizacji powyższych celów w myśl ustawy mają być:

- nowy instrument finansowy w postaci kredytu technologicznego,
- nadawanie przedsiębiorcom statusu centrów badawczo-rozwojowych,
- zmiany w prawie podatkowym,
- rozszerzenie zadań Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

Kredyt technologiczny

Kredyt przeznaczony dla przedsiębiorców na sfinansowanie inwestycji polegającej na zastosowaniu nowej technologii, zarówno własnej, jak i nabytej oraz uruchomieniu produkcji nowych wyrobów lub modernizacji wyrobów produkowanych w oparciu o tę technologię.

Przedsiębiorca, który udokumentuje sprzedaż towarów i usług powstałych w wyniku inwestycji, będzie miał możliwość ubiegania się o umorzenie maksymalnie 50% wartości kredytu. Kredyt będzie obsługiwany przez Bank Gospodarstwa Krajowego, który będzie dokonywał umorzenia kredytu w ratach. Wysokość raty będzie wynosić 20% netto wartości wykazanej na fakturach sprzedaży innowacyjnych towarów lub usług powstałych w wyniku inwestycji. Wysokość kapitału kredytu technologicznego nie będzie mogła przekroczyć kwoty 2 mln euro, a całkowita kwota umorzenia - 1 mln euro.

Centrum badawczo-rozwojowe

Celem nadawania przedsiębiorcom statusu centrum badawczo-rozwojowego miał być rozwój prywat-

nego sektora badawczo-rozwojowego oraz wzrost popytu na usługi B+R przez powiązanie statusu centrum z zachętami podatkowymi.

Status centrum badawczo-rozwojowego będzie mógł być nadawany przedsiębiorcy osiągnącemu przynajmniej 800 000 euro przychodu ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku.

Podstawowym kryterium nadawania statusu centrum jest osiągnięcie przez przedsiębiorcę co najmniej 50% przychodów ze sprzedaży wytworzonych przez siebie wyników badań lub prac rozwojowych. Instrument ten nie jest więc skierowany do firm wdrażających innowacje, lecz do prywatnych centrów badawczych w znacznej mierze utrzymujących się ze sprzedaży wyników badań lub prac rozwojowych. Status centrum badawczo-rozwojowego stanowi więc propozycję dla - między innymi - zagranicznych inwestorów chcących zlokalizować swoje centra badawczo-rozwojowe w Polsce, krajowych przedsiębiorstw o charakterze prywatnych instytucji badawczych oraz dla przekształconych i skomercjalizowanych jednostek badawczo-rozwojowych.

Przedsiębiorca, który uzyska status centrum badawczo-rozwojowego, będzie zwolniony z podatku od nieruchomości (w tym od nieruchomości rolnych i leśnych) wykorzystywanych do prowadzenia badań i prac rozwojowych.

Centrum badawczo-rozwojowe może tworzyć fundusz innowacyjności z comiesięcznego odpisu wynoszącego nie więcej niż 20% przychodu uzyskanego przez centrum badawczo-rozwojowe w danym miesiącu. Środki funduszu centrum badawczo-rozwojowe przeznaczać będzie na pokrywanie kosztów prowadzenia badań i prac rozwojowych. Kwota odpisana na fundusz pomniejsza podstawę opodatkowania.

Nowe zadania dla Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości

Ustawa rozszerza zakres zadań Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, co w zamyśle ustawy ma poprawić warunki i skuteczność wdrażania polityki innowacyjnej państwa na poziomie krajowym i regionalnym. Ma to doprowadzić również do zwiększenia zainteresowania działalnością innowacyjną ze strony przedsiębiorstw.

Do nowych zadań Agencji będzie m.in. należało:

- wspieranie i promocja przedsięwzięć, w tym programów, centralnych i regionalnych w zakresie rozwoju innowacyjności,
- wspomaganie organów administracji rządowej i samorządowej w zbieraniu i przetwarzaniu danych o potrzebach gospodarki narodowej w zakresie innowacyjności,
- wspieranie działalności instytucji otoczenia przedsiębiorstw działających na rzecz wzrostu innowacyjności przedsiębiorstw i gospodarki, takich jak: jednostki badawczo-rozwojowe, centra badawczo-rozwojowe, centra transferu technologii, inkubatory przedsiębiorczości, parki technologiczne,
- nadzorowanie i koordynacja Krajowej Sieci Innowacji oraz wspieranie jej działań.

Zmiany w prawie podatkowym

Narzędziem wspierającym realizację celu ustawy są zapisane w niej zmiany do przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych (PIT) i od osób prawnych (CIT). W zamyśle zmiany te mają na celu zmniejszenie istniejących barier i stworzenie zachęt podatkowych.

Przedsiębiorca może odliczyć od podstawy opodatkowania cenę zakupu nowej technologii od jed-

nostek naukowych polskich lub zagranicznych (w tym od przedsiębiorstw o statusie centrów badawczo-rozwojowych) w wysokości nie większej niż 50% w przypadku mikro, małych i średnich przedsiębiorstw oraz 30% w przypadku pozostałych przedsiębiorstw. Istnieje możliwość zaliczenia w koszty wydatków na prace rozwojowe, niezależnie od wyniku, jakim się zakończyły.

Skrócono okres amortyzacji zakończonych prac rozwojowych z 36 do 12 miesięcy. Wprowadzono 22% stawkę podatku VAT na usługi naukowo-badawcze. Dotychczas usługi te były zwolnione z podatku VAT, co zdaniem projektodawców ustawy stanowiło barierę dla współpracy podmiotów sprzedających usługi badawczo-rozwojowe z innymi podmiotami gospodarczymi. Podmioty prowadzące badania ponosiły zwiększone koszty swojej działalności w związku z brakiem możliwości odliczenia podatku VAT płaconego przy zakupie materiałów i usług.

Rozwiązania zaproponowane w ramach projektu ustawy o wspieraniu działalności innowacyjnej miały się wpisać w szereg innych instrumentów ukierunkowanych na poprawę innowacyjności polskiej gospodarki. Rząd oczekiwał, że skutecznie przyczynią się one do zmniejszenia dystansu jaki dzieli polską gospodarkę od gospodarek krajów wysokorozwiniętych i zapewnią polskim przedsiębiorstwom lepszą pozycję konkurencyjną na rynku krajowym i międzynarodowym.

Zadania KSN w związku z uchwaleniem ustawy

- (1) Mimo początkowych sukcesów nie udało się obronić wniesionej poprawki zwalniającej umowy cywilno-prawne jednostki naukowej z podmiotem rynkowym na realizację prac badawczych od podlegania przepisom ustawy o zamówieniach publicz-

nych. Należałoby zatem — we współpracy z Radą Główną Jednostek Badawczo-Rozwojowych — doprowadzić do uchwalenia tego zapisu w innej ustawie.

- (2) Ministerstwo Nauki i Informatyzacji rozpoczęło starania o docelowe objęcie usług naukowo-badawczych obniżoną stawką podatku VAT. Kontynuację tych działań należałoby zaproponować zarówno nowemu Ministerstwu Edukacji i Nauki, jak i Ministerstwu Gospodarki.
- (3) Krytycznie ocenialiśmy nowe zadania PARP. Należałoby zatem monitorować ich wykonywanie w praktyce.

- (4) Nowe centra badawczo-rozwojowe mogą stać się poważną konkurencją dla istniejących jednostek badawczo-rozwojowych. Należałoby obserwować, czy dla istniejącego sektora JBR nie okażą się niechcianą siłą niszczącą.
- (5) Należałoby również obserwować uważnie projekty rozporządzeń do ustawy i inne aspekty jej wdrażania.

Opracował K. Siciński

Tekst przysłany przez Sekretariat Polskiej Platformy Technologicznej Bezpieczeństwo Pracy w Przemysle. (Red.)

Protokół ze spotkania Grupy Roboczej 3 „Czynniki ludzkie i organizacyjne” oraz Grupy Roboczej 4 „Edukacja i szkolenia” Polskiej Platformy Technologicznej Bezpieczeństwo Pracy w Przemysle,

CIOP-PIB, 26 października 2005 r.

W dniu 26 października 2005 r. w Centralnym Instytucie Ochrony Pracy - Państwowym Instytucie Badawczym odbyło się pierwsze spotkanie Grupy Roboczej nr 3 oraz 4 Polskiej Platformy Technologicznej „Bezpieczeństwo Pracy w Przemysle”. W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele instytutów naukowo-badawczych, wyższych uczelni oraz przedsiębiorstw, w tym średnich i małych, zainteresowani zgłaszaniem i wspólną realizacją projektów badawczych, związanych z kształtowaniem bezpieczeństwa pracy poprzez wdrażanie metod i technologii redukcji ryzyka zawodowego i zapobieganiu poważnym awariom przemysłowym (lista obecności w załączeniu). Podczas spotkania omówiono i przedyskutowano następujące zagadnienia:

1. Przedstawienie aktualnych informacji o działaniach prowadzonych w ramach Europejskiej Platformy Technologicznej Bezpieczeństwo w Przemysle (European Technology Platform on Industrial Safety).

Spotkanie otworzył dr inż. Daniel Podgórski -

Zastępca Dyrektora CIOP-PIB ds. Systemów Zarządzania i Certyfikacji, a następnie poinformował uczestników o złożeniu do 6 Programu Ramowego Unii Europejskiej przez konsorcjum Europejskiej Platformy Technologicznej „European Technology Platform on Industrial Safety” projektu MANUSAFETY – Improving Safety for Sustainable Growth of the Manufacturing Industry in Europe oraz o organizowanym przez ETPIS w dniach 1-2 grudnia 2005 r. w Mediolanie seminarium „Sharing knowledge and vision in industrial safety”.

2. Przedstawienie informacji o pracach związanych z ustanowieniem Krajowego Programu Ramowego i o związanych z nim możliwościach finansowania projektów zamawianych.

Dr inż. Daniel Podgórski (CIOP-PIB) przedstawił prezentację na temat zasad i procedur tworzenia Krajowego Programu Ramowego, a także obszarów

badawczych i priorytetowych kierunków, które powinny być uwzględniane podczas zgłaszania propozycji projektów badawczych (zamawianych i celowych) przez członków PPT BPP. Podczas prezentacji podkreślono, że ze względu na ważność i uniwersalność zagadnień związanych z bezpieczeństwem pracy tematyka ta wpisuje się w kilka priorytetowych kierunków badań.

3. Przedstawienie informacji o tematach badawczych zgłoszonych do grupy roboczej PPT BPP oraz przedyskutowanie ich w kontekście włączenia ich do Strategicznego Programu Badawczego PPT BPP.

Dr inż. Małgorzata Suchecka, koordynator prac Grupy Roboczej 4 (CIOP-PIB) przedstawiła tematy zgłoszone do Grupy Roboczej 4 „Edukacja i szkolenia”. Ze względu na to, że Grupa Robocza 4 nie zgłosiła projektu zamawianego, zaproponowano, aby część tematyki włączyć do projektu zamawianego, zgłoszonego przez Grupę Roboczą 3 lub inne grupy. W trakcie dyskusji dr inż. Ewa Górka (Politechnika Warszawska) podjęła się opracowania koncepcji projektu zamawianego dla GR 4 dotyczącego wirtualnego ośrodka kształcenia w zakresie bezpieczeństwa pracy i ergonomii.

Dr hab. med. Iwona Sudoł-Szopińska, koordynator Grupy Roboczej 3 (CIOP-PIB) przedstawiła tematy zgłoszone do tej grupy.

4. Informacja o koncepcjach projektów zamawianych zgłoszonych przez PPT BPP do Komitetu Koordynacyjnego Polskich Platform Technologicznych.

Dr hab. med. Iwona Sudoł-Szopińska (CIOP-PIB) przedstawiła tematykę projektu zamawianego opracowanego na podstawie tematów badawczych zgłoszonych do Grupy Roboczej 3 PPT BPP „Rozwój zaawansowanych metod symulacji komputerowych i rzeczywistości wirtualnej do kształtowania bezpieczeństwa procesów produkcyjnych, z uwzględnieniem czynników ludzkich”. Projekt ten wpisuje się w następujący strategiczny obszar badawczy VII. Technologie informacyjne, a w tym priorytetowy kierunek badań Krajowego Programu Ramowego 7.3. Inteligentne systemy modelowania oraz wspomagania decyzji na potrzeby sterowania i optymalizacji złożonych układów rzeczywistych.

Dr inż. Rafał Michalski (Politechnika Wrocławska) podjął się opracowania koncepcji nowego projektu zamawianego dla Grupy Roboczej 3, dotyczącego interakcji człowiek - maszyna.

Zaproponowano również, aby przedstawiciele

instytucji naukowych włączyli partnerów przemysłowych do realizacji projektów zamawianych. Zaproponowano, aby potencjalnych użytkowników projektu wytypować na podstawie danych statystycznych dotyczących obszarów o najniższym poziomie bezpieczeństwa pracy i wysłać pisma informujące o inicjatywie zgłoszenia projektu zamawianego.

5. Omówienie propozycji projektów celowych do zgłoszenia w ramach grup roboczych we współpracy z przemysłem.

Omówiona została propozycja projektu celowego zgłoszonego do Grupy Roboczej 3 „Opracowanie uniwersalnego narzędzia – oprogramowania komputerowego – do wspomagania procesu rekonstrukcji określonej klasy wypadków przy pracy w celu ustalenia ich przyczyn” – niestety ze względu na brak potencjalnego wnioskodawcy (przedsiębiorstwa, które mogłoby wdrożyć projekt celowy) zaproponowano, aby włączyć ten temat jako moduł projektu zamawianego.

Omówione zostały możliwości finansowania projektów celowych. Podczas dyskusji zasugerowano, aby podczas opracowywania koncepcji projektów zamawianych uwzględniać przedsiębiorstwa, które mogłyby zostać wnioskodawcami projektów celowych, ukierunkowanych na wdrażanie wyników projektów zamawianych.

6. Dyskusja nad nowymi propozycjami projektów zamawianych do zgłoszenia przez PPT BPP do Ministerstwa Nauki i Informatyzacji na 2006-2007 r. - ustalenia:

- Na spotkaniu Grupy Roboczej 1 podjęto decyzję o powołaniu nowej Grupy Roboczej (nr 5) „Zapobieganie poważnym awariom”, której koordynatorem został prof. dr hab. inż. Jerzy Michalik (CIOP-PIB). Grupa ta ma przeprowadzić weryfikację wcześniej zgłoszonych tematów badawczych oraz opracować koncepcję projektu zamawianego, który zostanie zgłoszony do Komitetu Koordynacyjnego Polskich Platform Technologicznych. Osoby chętne do udziału w pracach tej grupy proszeni są o kontakt z koordynatorem GR5 i zgłaszanie propozycji tematów badawczych na adres jemic@ciop.pl.
- Opracowanie koncepcji nowego projektu zamawianego dla Grupy Roboczej 4 – dotyczącego wirtualnego ośrodka kształcenia w zakresie bezpieczeństwa pracy i ergonomii - do końca stycznia 2006 r. należy przygotować opis projektu według wymagań określonych w Krajowym Programie

Ramowym oraz z wyraźnie zidentyfikowanymi odbiorcami (osoba odpowiedzialna – dr inż. Ewa Górka, Politechnika Warszawska).

- Opracowanie koncepcji nowego projektu zamawianego dla Grupy Roboczej 3 – dotyczącego interakcji człowiek - maszyna - do końca stycznia 2006 r. należy przygotować opis projektu według wymagań określonych w Krajowym Programie Ramowym oraz z wyraźnie zidentyfikowanymi odbiorcami (osoba odpowiedzialna – dr inż. Rafał Michalski, Politechnika Wrocławska).
- Opracowanie strategicznego programu badawczego PPT BPP na podstawie zgłoszonych tematów. Dokument ten określać będzie wizję Platformy na

przyszłość, zostanie przedłożony do akceptacji na Walnym Zgromadzeniu Polskiej Platformy Technologicznej Bezpieczeństwo Pracy w Przemysle. Osoby chętne do udziału w opracowaniu dokumentu proszeni są o zgłaszanie się do dr inż. Daniela Podgórskiego (dapod@ciop.pl).

- CIOP-PIB roześle do członków PPT BPP informacje o konkursie na projekty zamawiane, po jego ogłoszeniu przez Ministerstwo Nauki i Informatyzacji.

SPRAWY ZAGRANICZNE

Obrady w Belgradzie

W pierwszej połowie października br. w Belgradzie odbyły się dwa spotkania przedstawicieli związków zawodowych z krajów Europy Centralnej i Wschodniej, zrzeszonych w Education International. W dniach 5-6 października br. odbyło się seminarium poświęcone Procesowi Bolońskiemu. Omawiano stan realizacji tego procesu, kierunki rozwoju i zadania wynikające w szczególności z ostatniego spotkania w Bergen ministrów edukacji. Kol. R. Mosakowski wygłosił referat, w którym wnikliwie scharakteryzował ten

proces. W dniach 6-8 października odbyły się obrady okrągłego stołu przedstawicieli organizacji związkowych. Kol. J. Sobieszkański w swoich wystąpieniach zwracał uwagę na społeczną rolę edukacji i na celowość solidarnego przeciwdziałania w krajach europejskich procesowi komercjalizacji i prywatyzacji edukacji. Poniżej zamieszczamy, przetłumaczony przez B. Jakubowską, jeden z dokumentów przyjętych podczas obrad okrągłego stołu.

(Red.)

Education International - Region Europejski

Okrągły stół dla organizacji członkowskich z Centralnej i Wschodniej Europy

Organizacje członkowskie z Centralnej i Wschodniej Europy, reprezentujące cztery miliony nauczycieli i innych pracowników edukacji na spotkanie w Belgradzie, 06 - 08 październik, 2005 r.

Uznały, że

- Każda osoba ma prawo do odpowiedniego wysokiej jakości kształcenia,

- Wysokiej jakości kształcenie jest kluczem do socjalnego i ekonomicznego rozwoju,
- Dobrobyt krajów jest związany z poziomem osiąganego wykształcenia przez ich mieszkańców,
- Socjalna spójność, stabilność i demokratyczne wartości są najlepiej wspierane przez jakość wykształcenia,

- Dlatego edukacja jest dobrem publicznym i jako takie powinna być finansowana z funduszy publicznych i podlegać publicznej regulacji,
- Kształcenie powinno być zorganizowane w taki sposób, aby zapewnić możliwości dla ludzi w każdym wieku i posiadających różne zdolności oraz aby rozwijać ich maksymalne zdolności, w kontekście nauczania przez całe życie,
- Wysokiej jakości kształcenie powinno osiągać równowagę pomiędzy przygotowaniem ludzi do życia jako aktywnych obywateli w demokratycznych społeczeństwach, przekazywania wiedzy i umiejętności i rozwijania zdolności krytycznego myślenia,
- Nauczyciele i inni pracownicy szkolnictwa i reprezentujące ich organizacje zabezpieczają źródła ekspertyz i wiedzy w celu pomocy i wsparcia rozwoju systemów wysokiej jakości kształcenia przez rządy i inne władze publiczne,
- Usługi edukacyjne o wysokiej jakości są uzależnione od dobrego wykształcenia i dobrego wynagradzania nauczycieli i innych profesjonalistów, pracujących w dobrych warunkach.

Witamy proces boloński w takim zakresie na ile zabezpiecza on większe możliwości mobilności dla studentów i nauczycieli i ułatwia uznanie ich dyplomów i innych kwalifikacji;

Sprzeciwiamy się międzynarodowym trendom, szczególnie pod wpływem GATS, które traktują usługi edukacyjne jak towar, który może być kupiony i sprzedany na rynku globalnym;

Żądamy, aby rządy i inne władze publiczne:

- nadały natychmiast najwyższy priorytet finansowaniu szerokiego świadczenia kształcenia dla wszystkich, i aby w tym kontekście wszystkie rządy w Centralnej i Wschodniej Europie ponosiły wydatki na edukację, jako procent PKB w odniesieniu do średniego poziomu występującego w UE,
- ustaliły przepisy prawne w celu zabezpieczenia, aby usługi edukacyjne osiągnęły najwyższe standardy,
- zaangażowały się w zbiorowe negocjacje z reprezentantami nauczycieli i innych pracowników edukacji w celu polepszenia ich warunków pracy, uznały istotny wkład nauczycieli i innych pracowników edukacji w sukces systemu edukacji poprzez zapewnienie właściwego wynagradzania za ich pracę,

- porzuciły politykę decentralizacji i prywatyzacji w celu uniknięcia odpowiedzialności za zabezpieczenie szerokich usług edukacyjnych,
- konsultowały się z reprezentantami nauczycieli i innymi pracownikami edukacji w zakresie rozwijania polityki edukacyjnej i zastrzeżenia, a w szczególności w odniesieniu do treści narodowych sprawozdań do UE, które powinny być dostępne w języku krajowym;

Żądamy, aby rządowe międzynarodowe organizacje, takie jak OECD, UNESCO, ILO i UE:

- Egzekwowały ich międzynarodowe porozumienia, deklaracje i instrumenty, które regulują prawo do edukacji i ustalają prawa nauczycieli i innych pracowników edukacji do tworzenia związków zawodowych i negocjacji zbiorowych,
- Oficjalnie konsultowały z reprezentantami nauczycieli i innych pracowników edukacji, na poziomie międzynarodowym rozwój polityki edukacyjnej i instrumentów badawczych w postaci ankiet;

Wsparcie kolegów z SONK z Macedonii w ich wysiłkach na rzecz uznania ich roli reprezentanta członków i w zakresie zapewnienia usług edukacyjnych.

Wsparcie kolegów z EGITIM SEN z Turcji w ich wysiłkach na rzecz uznania ich prawa do reprezentowania członków.

Wezwanie Education International do kontynuowania wysiłków na rzecz:

- promowania osiągnięć wysokiej jakości publicznego kształcenia dla wszystkich w krajach znajdujących się w okresie przejściowym w Europie,
- nakłonienia międzynarodowych organizacji do prowadzenia akcji, aby standardy i konwencje, które nakładają obowiązki na rządy państw w odniesieniu do prawa do kształcenia, statusu nauczycieli i praw związkowych nauczycieli i innych pracowników edukacji były przestrzegane,
- wspierania członków organizacji w Centralnej i Wschodniej Europie w ich wysiłkach do uzyskania uznania ich jako partnerów w rozwijaniu ich systemów edukacyjnych,
- zapewnienia pilnej pomocy dla tych organizacji, których istnienie jest bardzo zagrożone.

Tłumaczyła: Barbara Jakubowska

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” skierował list w dniu 10 października 2005 r. do Premiera Republiki Macedonii Mr Vlado Buckovski w sprawie sytuacji Związków Zawodowych w Macedonii. W załączeniu odpowiedź na ten list.

(Red.)

Ambasada Republiki Macedonii

Warszawa, 28.10.2005 r.

Pan Janusz Sobieszczański
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie przewodniczący,

W załączeniu przesyłamy kopię listu od premiera Republiki Macedonii Pana Vlado Buczkowskiego, który jest odpowiedzią na Pana list.

Z poważaniem

Ambasador - Dimko Kokaroski

Nieoficjalny przekład z macedońskiego

**Rząd Republiki Macedonii
Kancelaria Premiera, Skopje**

**Szanowny Pan Janusz Sobieszczański
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”**

Z uwagą przeczytałem Pana list dotyczący aktualnej sytuacji w związkach zawodowych w Macedonii, a szczególnie w Niezależnym Związku pracowników edukacji, nauki i kultury (SONK). Korzystam z okazji by poinformować Pana, że Rząd Republiki Macedonii zawsze szanował i zapewniam Pana, że i w Przyszłości będzie szanował i przestrzegał wszystkich konwencji i innych aktów prawnych dotyczących tej sfery. Jednocześnie chciałbym także poinformować

Pana, że Rząd Republiki Macedonii nie ma zamiaru ingerować w sprawy dotyczące prawowitości związków zawodowych, mając na uwadze, że jest to w kompetencji innych państwowych organów.

Mam nadzieję, że moja odpowiedź pozwoli Panu uzyskać prawdziwy obraz stanowiska Rządu Republiki Macedonii w sprawie związków zawodowych w Republice Macedonii, a w tym i SONK.

dr Vlado Buczkowski
Premier Republiki Macedonii
Tłumaczył: K.Siciński

Poniżej zamieszczamy tłumaczenie listu, jaki otrzymaliśmy ze Związku Zawodowego ESTUS-Słowenia w sprawie wielkiej demonstracji, która była przewidziana na 26 listopada 2005 r. Uważamy, że warto informować jakie problemy mają Związki Zawodowe w innych krajach.

(Red.)

24 listopad 2005 r.

Drodzy koledzy,

Słoweńskie związki zawodowe organizują demonstrację, która odbędzie się 26 listopada 2005 r. Zbieramy się, aby zademonstrować niezadowolenie z reform gospodarczych i społecznych ogłoszonych przez nasz rząd. Będzie to prawdopodobnie największa demonstracja w historii naszego kraju, w której będziemy uczestniczyć dla wsparcia sprawy.

Zamierzamy wyrazić nasz sprzeciw wobec proponowanej prywatyzacji systemu edukacyjnego naszego kraju i jego komercjalizacji.

Rząd zaproponował także wprowadzenie po-

datku liniowego, który naszym zdaniem spowoduje większą przepaść pomiędzy klasami społecznymi.

Wiemy, że będzie wam trudno przybyć tu osobiście, wobec tego list poparcia będzie równie mile widziany.

Wasz list będzie odczytany na demonstracji, wasz głos będzie słyszany. Możecie wysłać nam wasz list poparcia e-mailem do jutra rana. Dziękujemy za wasze poparcie. Zapraszamy do przyjazdu do nas i wzięcia udziału w tej demonstracji. Będziemy wdzięczni za wasze poparcie.

Z najlepszymi pozdrowieniami

Branimir Strukelj, ESTUS
Tłumaczył: R. Mosakowski

APEL SKARBNIKA
KRAJOWEJ SEKCJI NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Uprzejmie proszę o pilne uregulowanie płatności zaległych i bieżących składek członkowskich należnych z tytułu przynależności do Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”.

Nieuregulowanie płatności składek członkowskich przed Walnym Zjazdem Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” (który odbędzie się w końcu maja 2006 r.) spowoduje pozbawienie delegatów na WZD możliwości uczestnictwa w wyborach nowych władz Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”.

Składki członkowskie należy wpłacać na następujący numer konta:

Sekretariat Nauki i Oświaty,
Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”
00-631 Warszawa, ul. Waryńskiego 12
PKO BP VI O/WARSZAWA
Nr rachunku: 92 1020 1068 0000 1102 0000 2733

/-/ **Barbara Jakubowska**
Skarbnik KSN NSZZ „Solidarność”

SPIS TREŚCI

Rada KSN NSZZ „S” z dn.5.11.2005 r. Kalendarz wyborczy. Stanowisko KSN NSZZ „S” w sprawie ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”. Notatki z Rady Głównej z dn.17.11.2005 r.	Niezależne Forum Akademickie. Ustawa o innowacyjności. Spotkanie Polskiej Platformy Technologicznej BP w Przemysle. Spotkanie Członków EI z Europy Centralnej i Wschodniej w Belgradzie 6-8.10.2005 r.
---	---

„Wiadomości KSN” Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
Redaguje zespół: Maria Wesołowska, Janusz Sobieszkański, Krzysztof Schmidt-Szałowski,
redaktor odpowiedzialny: Anna Gołębiewska,
opracowanie językowe: Jerzy Jacki; opracowanie techniczne: Elżbieta Smorczevska.
Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” ul. Waryńskiego 12, A 221, 00-631 WARSZAWA
Nr konta: Sekretariat Nauki i Oświaty, KSN NSZZ „Solidarność”
92 1020 1068 0000 1102 0000 2733
tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 660 98 78, kom. 0 603 123 438
e-mail: KSN@interia.pl ; <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>